



CRIDA

dels Sants Reis d'Orient

als nens i nenes d'Igualada

Vénen els Reis! Vetlleu mainada
per no infringir les santes lleis
de vostres llars cap més vegada.
De l'Orient, vers Igualada
vénen els Reis. Vénen els Reis!

Vénen els Reis! En llur bagatge
porten joguines i regals
per als infants que del missatge
del gran Faruk, simpàtic Patge,
n'han fet remei per tots els mals.

Vénen els Reis! Cavalquen gropes
engalanades, de cavalls
que amb llurs crineres d'estels xopes
punyen els nens que deixen sopes
i fan dels plats escarafalls.

Amb l'emalum sobre l'esquena
vindran els patges a ciutat
i ofrenaran dons a balquena
a cada nen i cada nena
que hagin sabut fer més bondat.

Dòcils, afronten el vertigen
d'anguilejants i llargs camins,
duent dels rics palaus d'origen
per als atletes sacs d'oxigen
i als futbolistes, futbolins.

Per a les noies enciseres
un grat present de plexiglas;
un joc de bitlles renoueres
per als minyons; i unes «boleres»
per a l'esbarjo dels «papàs».

El Rei Gaspar tindrà un somriure
sota el perfil barbaflorit,
per a l'infant destre en escriure
que amb traç lleuger, de gargots lliure,
ha fet la carta amb més profit.

Per al rebec que sovint crida
i, malcontent, fa el reganyós,
li serviran de fre i de brida
per no cridar més en sa vida,
les xurriaques del Rei ros.

Ai d'aquells nens que són trapelles!
Ai, que els espera Baltasar
amb un estoc d'espantavelles
que els farà veure les estrelles
i sols podran llagrimejar!

Vénen els Reis! I la tenebra
s'amoroseix amb flocs de neu.
Sota els mantells brodats de gebre
senten l'escalf d'aquell Pessebre
on adoren l'Infant-Déu.

Vénen els Reis! L'Estel s'atansa
guspirejant en l'infinit
amb tremolors d'esgarrifança.
Obriu els cors a l'esperança
i el veureu fúlgid a la nit.

Vénen els Reis! Vetlleu mainada
per no infringir les santes lleis
de vostres llars cap més vegada.
De l'Orient, vers Igualada
vénen els Reis. Vénen els Reis!

El Nunci de Ses Majestats

Igualada, gener de 1953

